

GHIMPOIU

NU

*NU STRĂINISMULŪ
& OLIGARCHIA
NICI SULINANULŪ CORUMPETORŪ*

CI

*CI ROMĂNISMULŪ
DEMOCRATIA
MORAVURI DEBNE D'UNŪ DEMNU POPORŪ*

REDACȚIA

Strada Lutherană, 1. Typ. Th. Michaiescu

ARTICULELE NEPUBLICATE SE ARDU
ABONAMENTELE

NU SE FACU DE CATU P'UNU ANU SĒU 6 L.

Pentru capitală și județe :

Pe unŭ anŭ (100 numere)..... lei 24

Pe șese luni (50 numere)..... lei 12

Linia de reclame și inserțiuni..... lei 2

*In Bucuresci, abonamentele nu se facŭ
de câtŭ la administraȚia diarului*

ADMINISTRAȚIA

Strada Lutherană, 1. Typ. Th. Michaiescu

SCRISORILE NEPLATITE SE REFUSA
ABONAMENTELE

INCEPU CU NUMERELE 1, 25, 50 SI 75.

Pentru străinătate :

Pe anŭ (100 numere)..... fr. 30

Pe șese luni (50 numere)..... » 15

Linia de anuciuri..... bani 30

*Din districte, abonamentele se trămită prin
mandate postale.*

RIDENDO DICERE VERUM QUID VETAT ?

Diarulŭ apare de douē ori pe săptămână.— Redactore, GHIMPOIU. — Administratore, COCUTA.

D'ALE DILLELOR AMARE

Prevederile satŭ mai bine *machinaȚiunile* passerilorŭ de rēu augurŭ de la *Pressiunea, Tempitul și Res-boul*, contra opiniuniŭ universalŭ a naȚiuniilorŭ, rostită în parlamentele europene și 'n mai totă pressa anglesă, franceza, germană și italiană, s'au îndeplinitŭ...

Civilisata, chrestina, umanitara Europă, în patrarul ultimŭ alŭ *secululŭ* de seculŭ XIV, o facu în fine fiartă!...

România fu spoliată de scumpa sa Bassarabia, atât de gloriōsă ua dinioră, atât de svēnturată de la 1812 în coace!

* * *

Ēttă acum cum narēză, în *synthesă*, *cobea Havas*, faptul spoliării:

D-niŭ Kogălniceanu și Brătianu, în Congresŭ, ca și delegaȚii Greci, — nu la ușă cum ne spunea baronul parfumatŭ, — au rostitŭ *fi-care* câte-unŭ discursŭ, desvoltând monstruositatea faptului *muschicescŭ*...

Principele Borșacoff a respunsŭ *demonstrândŭ* **ingratițudinea României**, față cu bine-făcētoarea sa seculară Russia; a ommisŭ însē principele câte-va puncte, spre pildă: răpirea Bassarabiei în 1812, introducerea frauduloasă în Regulamentul Organicŭ a articolulŭ *cu pricina*, affacerea Trandafir cu of în cōdă ce se trăgea de la nōdă, invasiunea de la 1848, emanetarea de la 1854, etc, etc, cea mai mare parte din acestea dejucate de către *ingraȚii Români*!...

Dupō discursul principelulŭ Borșacoff, raȚii noștriŭ Chielbeșilă și Bilbūilă, în acrimile Beaconsfieldiane și Waddingtoniane, au fostŭ poștiȚi sē-și arrette patele, și:

Considerând că «Czarul e generosŭ» dupō constatarea d-luŭ Waddington;

Considerând că interesele anglese ținŭ mai multŭ la Batum de cât la Bassarabia, dupō constatarea marquisululŭ de Beaconsfield, alias jupânŭ *d'Israeli*;

Considerând ca Czarul are dreptate fiind-că e tare prin forȚa brutală, éra Româniŭ că n'au dreptate neavēnd atâtea tunuri câte are Czarul spre a'și affirma dreptatea;

Considerând că dreptul Czarululŭ se naŭ probēză prin ConvenȚiunea de la 16 Apriliu 1877 în care se dă reilorŭ că nu va călca integritatea teritoriululŭ românŭ, și prin faptul că a fostŭ scăpatŭ la GriviȚa de Curcani, când, de lŭ-arŭ fi lăssatŭ în voia luŭ Osman, pōte că n'arŭ mai fi ajunsŭ la Vlășia Sântululŭ-Stefan și de acolo la Vlășia din Berlin,

Pentru aceste considerante, Areopagul-Vlășiă berlinesă, în ședinȚa sa dela 1 Iuliŭ papistășescŭ, decretă a se retroceda Russiei partea Bassarabiei cedată României la 1859...

* * *

A! dēră pentru că, Europa și Czarul, suntŭ animaȚi de generositate, și pentru că sē n'arŭba aerul spoliării dela 1812, mai decretă a fi despăgubită România cu Dobrogea de peste Dunăre, începēnd inclusiv dela Silistria și pînō inclusivŭ la Mangalia, plus Delda Dunării și insula șerpilorŭ...

Se încellă ânsē amarŭ generōsa Europă! Spoliarea este aceeași ca și la 1812!

La 1812, grand-seniorul din Stambul, care n'avea nici unŭ dreptŭ de suveranitate pe Bassarabia fiind a Românilorŭ, o cedēză pravoslavnicululŭ împērātŭ alŭ Russielorŭ!...

La 1878, șesse înși din șepte, — d. Crispi fiind remasŭ singur între șesse, ca Cristŭ între duoi, — recunoscēnd, în lacrimi de crocodilŭ, că Româniŭ au dreptate, că ei suntŭ stăpâni pe Bassarabia, totuși decretă retrocedarea ei la Russia!...

Ce identitate între 1812 și 1878, și cât a avut dreptate Schackespeare când a Țisŭ că evenimentele se reproducŭ!

Cât pentru desdaunările de peste Dunăre, afe Vlășia berlinesă, care nu pré excelēză în cuoșciȚe historice, că, — dēcă e vorba de partea leului, dēcă e vorba de cucerire, principiu la care Româniŭ de multŭ au renunȚiatŭ, — apoi nici uă dată Dobrogea n'a fostŭ Bulgară; pe când română, fie cu dreptul celŭ mai forte, dreptŭ din care Europa își face aȚi unŭ cultŭ, n'a lipsitŭ a fi multă și îndelungă vreme.

Afle în fine Europa că, Mircea-cellŭmare, Domnul Valachiei, era tot uă dată, și «Gospoda zemlea Dobrogea i Silistria!»

Când dēră ni se dă uă moșă care, nimenulŭ altuia nu aparȚine mai de dreptŭ, ca Românilorŭ, credemŭ că cu acēsta nu despăgubire se face, ci restituire, punere din noou în posesiune, pe uă proprietatea călcată de vecinul mai forte, de terribilul capŭ alŭ semilunei!

* * *

Cum vedeȚi dēră, Congresul-Vlășiă făcu uă pace, care va dura cât ciora 'n parŭ!

A cui va fi vina, dēcă Româniŭ, Greciŭ, Macedoneniŭ, Sērbii, Turciŭ, loviȚi în ânima intereselorŭ și demniȚilorŭ naȚionalŭ, nu vorŭ voi a se supune decisiuniilorŭ Congresululŭ?

A cui va fi vina dēcă Unguriŭ, mai

lăsând din egoismul naturale ce 'i-a pierdut în totu-d'a-una, voru face, în fața pericolului slavu, aceea ce interesul de mult le comanda se facă, alături cu Românii? Cu Românii, de cari s'au convinsu în fine Ungurii, că unu regimentu de Honvedii nu 'i pote arunca în Dunăre!

Etta câte-va modeste observațiuni pe cari le supunem cu mult sevasis și adâncă plecaciune superbului Congresu-Vlăsia și cinstiților și de bunu neam. halea și veliți, de la *Tempitul*, *Pressunea* și *Res-boul*...

Și acum, la revedere cu numărul viitoru, în care vomu discuta și chestiunea drepturilor politice a fiiloru lui Israel, lorți d'Israeli, marchisi de Beaconsfield!

Pipărușu.

SUB STEJARU

Sub tulpina cea stufosă
A stejarului bătrinu,
Vine dulcea mea frumoasă
Și îmi spune să iubim!

Elu cu frunza 'i ne umbrește,
Paserile cântă 'n coru,
Era dulcea mea 'mi șoptește
Despre fragedu 'i amoru!

Și cu brațele 'i frumoșe
L'altu ei sinu mă ține strânsu;
Versându lacrimi duișe
Iubirea 'i mi-o spune 'n plânsu.

De atunci cu fericire
Ne 'ntălmim noș sub stejaru,
Și din cupa de iubire
Noș gustăm numai nectaru!

Cetebe.

St. LUCHIAN

Nu de multu timp, era uă damă tână de curându măritată, frumoșă ca uă ziuă, fidelă bărbatulu ei însuși fidelitatea și pișă ca unu ângeru. — Bărbatulu ei fiindu funcționar, lipsia de a casă mai totu timpul d'ilei, în care tână damă, după ce 'și regula trebile casnice, își petrecea restulu d'ilei rugându-se în genunchi înaintea iconei numită *St. Luchian*. — Uă-dată mucenița Sântulu Luchian uită a lăsa perdelele ferestrelor și éta că unu tână trecându, uă vedu cumu se ruga; elu se aprinse de frumuseța ei, se interesă cine este și, prin servitō-

re, aflându totulu, nu 'i mai rămase de câtu a eugeta cumu s'ară introduce în casa ei. Ideia 'i veni îndată fiindu că servitōrea 'i-a spus că icona la care se închina stăpâna sea este *St. Luchian*.
Se înțelese der' cu servitōrea și puse totulu la cale.

— Dămne, euconiță! ce frumosu visu am visatu! dize servitōrea frumoșei seie stăpâne.

— Ce anume-ai visatu tu?

— An visatu că *St. Luchian* venise la mata.

— Frumosu visu ai avut! buna mea servă, der' va rămâne numai visu, căci eu suntă pęcătōșă și sântu nu vinu în casa unor asemenea omeni.

— Ba, deș, euconiță, eu cred că va veni, că multu te mai rogi mata.

— Mergi de 'i caută de trebă și lasă-meu pace cu prostiile tēle.

Trecându spaciulu de timp până la ziua, pe care o fixase tēnerulu cu servitōrea, ea vine și anunță, cu uă mare satisfacțiune, stăpânei-seie, că *St. Luchian* a venit și cere permisiune a o vedea.

— Spune- 'i să intre, dize dama cu ânima plină de bucuria și în surprinderea sa nu scia care- 'i va fi atitudine fața cu sântulu, căci ea fie-care muritoru, așa și ea nu avusese ocașiă a privi în carne și ôse pe unu locitoru alu raiulu.

Ușă deschidându-se lăsa să intre unu cuviosu tēneru cam de 25 ani, rumen și frumosu, îmbrăcatu în rasa de călugaru, cu potcapu pe capu și metanu în mână.

— Bine-cuvēntăză pe nevrednica tea servă, pré Sântu Stăpâne, dize dama aruncându-se la pământă și voindu a seruta piciorēle Sântulu, care privindu mai de aproape pe mucenița sea în fața, făcu unu pasu înapoi oimittu de frumuseța ei.

— D-deuă auzindu rugaciunea ce faci d'îlnicu la icona servulu seiu, te bine-cuvēntăză și 'i trimite sfaturu, pe cari suntă însărcinată a 'i le spune și de la cari nu te vei putea abate, fară a cădea din grația sea și a perde *Raiul* care este gătitu numai, unora ca tine.

— O! spune, spune, prea St. Stăpâne, și suntă gata a mē supune chiar cu sacrificiulu vieții mele.

— Acum nu 'i potu spune de câtu, ea multu-mittu de onōrea ce'mi faci mai multu de câtu oricaru sântu te asigură de protecțiunea mea contra tuturor nenorocitoru, ce bântuie așa de desu casele pęcătōșilor și fiind că atmosfera coruptă a lumii acestia mē apesă, plecă, însa voiu veni pentru a mē desface de sarcina sfaturilor, ce suntă îndatorită a 'i le da.

Tôte staruințele muceniței de a mai opri pe *St. Luchian* remaseră zadarnice. Sântulu eși bine-cuvēntându-o și fixându ziua revenirei.

O ôra mai târziu, bărbatulu sosindu, nevastă sea, plină de bucuria, se inea spunându minunea petrecuta în absența lui și descriindu- 'i pe câtu putea frumuseța, și delicateța sântulu.

— Bine! gise bărbatulu mai rece de câtu de ordinaru, der' 'i ai primitu cum se cade?

— Nicu am avutu timpul, fiindu că n'a statu multu.

— Celu puțin, să nulă fi supēratu prin ôre-care maniere sau vorbe.

— De sicuru că nu, căci a promisă a mai veni și tu sciu, dragă, că cine- 'i supēratu nu mai vine.

— Ai dreptate... Der' diei că are să mai vină?

— Da, respunde dama și 'i spuse ziua când *St. Luchian* promisese a mai veni.

— Pré bine adaose bărbatulu, caută de- 'i fă tōtă einstea cuvēntă și de vei putea întreține-lu pēna mē voiu întōrce și eu.

Nicu uă dată nu 'i se păru tēneru dame dile mai mari și timpu mai îndelungatū ca acela ce trebuia să trecă până la revenirea Sântulu, cândă avea a- 'i spune sfaturile lui D-deu. Acum pregătise ea uă multime de chestiuni cari de cari mai serioșe și mai interesante în privința lumii spiritelor dupe mōrte, despre care avea a întreba pe sântu, când serva anunță sosirea lui.

— Di- 'i să intre, dize dama mai privindu încă uă dată odaia sea dacă este în condiția a primi în sine unu cetățēnu alu Raiulu.

Sântulu intrândă, bine-cuvēntă pe stăpâna casei,

FOIȚA GHIMPELUI

AMORESATULU NENOROCITU

(Urmare)

— Am visatu-o, fu prima vorbă ce pronunță Iancu când se desceptă și începu a 'mi spune visulu...

Mai stătui d'câtu-va și-apoi mē întorsei a casă.

Catre sēră mē aședaiu pe noș meditațiuni în odaia mea. Cititorulu credu că 'i se va fi urlitu cu atâtea parade de vobe, der' n'am ce 'i face! așa mi-e firea și prin urmare altu-felū nu potū fi.

A duoa și plecaiū er' la dēnsulu. Erea puțin mai bine și tușă Nastasia moșăia lângă patulu lui. Iancu o rugi să se ducă să se culce, pentru a o înlocui prin mine, de ôre ce 'mi spunea, că în acea nôpte fiindu 'i pré rēu,

tușă Nastasia nu putuse nicu să închidă ochi. După ce plecă, Iancu începū a 'mi spune unu felū de teoriă a sea ce 'și-o formase despre Dracii din povestile tușei.

În acea teoriă, — eam prea ateică, — elu dicea că dracii trebuie să fi fostu neșce mari învēțați, a căroru suvenire Biserica a înegritu-o și se sileșce încă a o înegri. Ca să fi fostu niscari va fiinte esistente, după cum se spune despre dēnșii, nu se pote, de ôre ce, urmă elu, n'a datu în nicu uă *Geologie* d'acești soiū de fiinte.

— Apoi *Geologia* vrei să 'i spuna? 'i întrerupseiū eu, geologia care dice că pământulu e de atâtea mil de ani?...!

— Totu Moșu Niculache 'i-a spusū o și p'asta?

— Totu, fireșce! Der' ce probe ai tu sa 'mi dai că ai fostu omeni și mai multu încă, învēțați?

— Î face cu cōrne, nu e-așa? Ei bine, a-cele cōrne nu suntū de câtu aripele filosofilor germani, pe cari le prevēdu omenilor,

der' acumū elu pare mai domesticitū și a se fi mai deprinsu puțin cu acestă lume pęcătōșă. Cu multime, la invitarea damei, ia locu făcēndu uă espōsiu de curtuasi, care lăsa a se vedea în ânima sântulu uă mare simpatia pentru sexulu frumosu; și departe de a desaproba cochetăriile lumii acestia, părea, a fi atrasu de ele.

Pe când invita pe damă să ia locu lângă elu și 'și neteșă barba, ca unu preludiū alu sfaturilor ce avea a spune, de uă-dată intră servitōrea și anunță că a venitū *St. Petru* și vrea să intre.

— Cum se pote! *St. Petru*? poflesce-lu să intre.

Nu apucă servitōrea bine să deschidă ușă și éta că intră unu bătrânū curiosu, cu uă mină foarte rēiōșă, ținēndu în mână duoc chiee, fie-care în greutate mai multu de uă-oca.

Pe când dama 'i seruta piciorēle, elu purtē uă căutatură fulgerătoare prin odaia, și fixându-o asupra Sântulu Luchian, 'i dize:

— Bine, Luchiene, der' cum ai eșit din Raiu, căci chieile suntū la mine?

Aice *St. Luchian* se vedu nevoitū a 'și mărturiai escaladarea și respunde.

— Amū săritu peste zidu.

— Peste zidu?!... întrebă *St. Petru* și începu a 'i lovi cu chieile, dicēndu- 'i la fie care lovitură:

— *La Raiu, nu pe aici!*

Vēdēndu *St. Luchian*, cu tōte că era mai multu spiritū de câtu materiă, că chieile Raiulu, pe care le neconsiderase la începutu, purtate acum cu bărbăția de mușcolōșele mâni ale *St. Petru*, lăsa presiuni forte durerōșe, fară a mai avea vreme a se explica și a 'și cere seuse, sārăia prin casă ca și cum arū fi călcatu pe unu șorpe și fară a mai pierde timpul, căci fiindu în corpū, era snpusu legiloru spațulu, se îndreptă cu grăbire spre ușă și în câte-va minute dispăru pentru a nu se mai întōrce, purtându pe corpū- 'i ca semnū de suvenire, urmele chieiloru Raiulu, singurulū câștigū la care 'i a trasu purtarea pișă a muceniței seie.

În acestă timp de corecțiune, dama, plină de mirare, rămase în nemiscare într'unu colț alu odăiei seie. De mai multe ori sentimentulu de milă și compătimire către tēnerulu Sântu uă împingea a interveni pentru pace; der', pe de uă-partē furia ce se respândia în jurulu Sântulu Petru, pe de alta tēma de a nu încerca durerile ardētore ale chieiloru Raiulu, — totu uă-dată și respectulu catre totu ce vine din Raiu, uă făcură să rămână într'o completă neutralitate.

Câte-va minute în urmă, părăsită de distinși sei vizitatori, — căci *St. Petru* eșise pe urma celui altu — dama se ocupă cu ridicatul scaunelor și aședarea covorulu, care 'și schimbase locul prin *centrifuga Luchiană*.

Sosindu bărbatulu își găsi femeia forte supērată. La întrebarea ce- 'i făcu, spuse totu ce se petrecuse în absența lui. Bărbatulu, fară a se impresiona cătuși de puțin, aprobă purtarea *St. Petru*, ca unu ce este responsabilu lui D-deu de paza sântiloru și că putea fi întrebatu — La observația făcută de femeia, că și-a pierdutū ilusia de purtarea sântiloru și mai cu sēmă a celoru mari, ea suntū peste măsură aspru și lipsitu de politeță, căci, chiar-ōmeni, cari suntū pęcătōși, și înrēutățiti, totuși sunt rezervați într'uă casă străină și în fața unei dame; bărbatulu respunde că disciplina divină este forte aspră și dependența în ordinea ierarhică strict observată. Îi amintu apoi, când ordinulu divinū era baza legislațiunei popōrelorū, cari erau raporturile dintre individū și statū și mai cu sēmă dintre femeia și bărbatū. În fine 'i dize a continua rugăciunea înainte fară a mai ține sēmă de turburarea provocată prin nesocotița *St. Luchian*.

Dēcă unu bărbatu arū face la timp pe *St. Petru* cu chieile Raiulu, naivitatea femeiei n'arū mai fi speculată, sanctuarulu familiei n'arū mai fi profanatū, divorțurile arū fi mai rari și femeia nu va mai face rugăciunea următoare,

Când în casă e bărbatulu
Și la ferēstră amantulu:

«Tatălū nostru celu de-afară

atunci când sciința va ajunge să atingă, ôre cum, punctulu seiu de perfecțiune.

— Păi au și cōde...

— Pentru că trebuia să le atribuiască ceva, mē 'nterupte Iancu, prin care să 'i desfigureze și mai multu, și aceste cōde nu suntū de câtu a unei speșe de omeni mai sēlbateci ca cel de acum: *Urang Utanū*

— Ia fugi d'acolo, 'i dīseu, cu teoriile tēle! Să nu te aușă vr'unu moșnēgu, că- 'i vai! de tine.

— Der' în sfârșitu, ești convinsu de adevērulū vorbelorū mele?

— Sutu der' nu vrēu să credū.

— Săraculu Moșu Niculache!

Lăsându la uă parte acestă convorbire care nu 'mi pré plăcea, Iancu scōse de sub perină uă chărțiă, pe care 'mi-o dēse s'o cītescū.

Ecă ce coprindea:

«Nu ții timpul în astă seară,
«Dără vin'o mâine seară
«Și va fi în voia tea
«Și în împărăția tea...»

N. V. L.
(Cabinetul de Lectură)

LOGOGRIFU.

Fructu sərbescu,
Pământescu,
Suntă întregă
Nu pré dragă.

Dacă 'mi tai
Capul, ai
Animalu
Ca unu calu.

Maî tâindu
Și cetindu,
E-unu liquidu;
De elu ești,
Câtă trăești,
Pré avidu.

Ciocoiescu.

Logogriful din numărul trecut a fost
Sofita, (Sof-ita, sofa, of!), er' Metagrama
ană (banu, vanu, hanu, lanu, Danu,
Panu).

DESLEGĂRI

Logogriful și cuvântul triumfiulară din
numărul 46 au fost deslegate de D. Cos-
tică Săndulescu din T. Jiu.

UNŪ VISŪ

(E. I)

Me visam pe-uă vale verde, culegându la viorele,
Și cântându doina iubirei, alu meu singuru cântu
iubit;
Pe-a ștejariloru verđi ramurii cântau mi de păsărele,
Insofindu cu-alu loru glasu dulce glasulu meu pu-
cinu slabitu

Erea 'n di de primă-veră, domnulu dila a sea cale
Jumătate o trecuse, luminându ne incetatu
Câmpuri verđi, deluri smăltate și 'n a mea plăcută vale
Ajunsesse ea s'arunce câte-uă rază,-abia treptatu.

Erea-aprópe d'asfințitu'i când buchetulu terminasemă,
Cuî să-lu daŭ nu șeamă încă, și la asta mă gândiamă,
Când, dăriiŭ pe cărarușă, p'unde pașii mei purtasemă
Unu copilu venindă a l-ene. Mă privia și elu pri-
viamă...

«S-obosită!» Atăta 'mi dișe apropiându-se de mine
Și culcându-se pe-uă rînă, în scurtu timpă a și-
adormitu.

Adia zefirulu dulce și-adiările lui line,
Pesira p'ru'i de atră, peste frunte'i rătăcită.

L'obsesvaiu cu de-amănuntulu: lângă elu erea-
aședată.

Josū pe ierbă,-uă mică tolbă cu săgeți vr'uă duoă tre
Maî departe-unu arcu supțire incordatu, când de uă
dată.

Copilașulu se deșceptă privindū lungū în ochii mei

Și sculându-se și iea arculu și 'narmându-lu eu-uă
săgetă.

Lū 'ndreptă tăcutū spre mine cu blândețe drumu'i
dândū...

Bagaiū iute 'n sinū buchetulu, dér'. Săgetă indreptată
Drept în ânima 'mi s'oprișe, pe când el plecăzimbind..

Mă uitaiū lungū dupe densul și porniū tristū pe cărare,
Dér' tristețea 'mi părea dulce, în i plăcea totū trist a fi;
Și mergendu, în a mea cale, întâlniū pe-acea care
Trebuia ca într'uă vreme să ajungă a o iubi.

Și când fu de mine-aprópe, vruiū să scot iute buchetul
Bagaiū mâna 'n sinū și 'ndată 'i-lu dedeiu. Vai m'am
trezitū!

Pipaiū să catu săgeta, nu erca de loc, dér' peptulu
Incetase să mai bată de-a lui ânimă lipsitu.

Am plecatu cu socotina să te aflu a 'ți-o cere,
Căci în visu 'mi 'ți-am fostu datu-o dreptu buchetu,
și te am găsitū!

Duoă ânimă ai acuma, eu nici una; de-ai plăcere
S'ai pe-a mea p'a tea cedez'o, dă mi-o ângere slăvitū.

— Adică: diavole de ângerū! gândiū eu
jungându la aci, dér' lăsaŭ gândirile și 'lū
întrebaŭ:

— Cnd ai făcutu posia-asta?

— O! e mai bine de-uă lună! Ađi, res-
colindū prin chirtu, amū datu peste densa și
amū luatū o ca să 'ți-o daŭ s'o cetești.

(Va urma)

Sir-Hehgok.

Loteria Germană de bani. Nu lipsim d'a atrage
atențiunea lectorilor acestui diar asupra anuci-
lui d'adi al biuroului principal de loterie Jseenthal
& Co. în Hamburg. Nu se tratăci aci de vr'uă in-
treprindere privată, ci de obligațiunii de Stat pen-
tru cari guvernul german la Hamburg garantăci cu
tota averea Statului.

Avend în vedere că Hamburg e metropola comer-
ciului european, enumerându-se între Statele cele
mai bogate din Germania, un Stat a cărui finance
se află într'uă stare brilantă, nu mai incape nici uă
indoiială despre soliditatea acesteii loterii de Stat. Ar
fi de dorit ca un număr considerabil a premiurilor
principale conținute în această loterie să vie din nou
în țera noastră.

Resultatul tragerii din urmă a fost pentru Româ-
nia foarte avantajos după cum se constată din avisul
de adi al biuroului principal.

ISENTHAL & COMP.
IN HAMBURG.

Mare Veste de
noroc.

La tragerea loteriei de bani Hamburgeană
terminată la 14 Maiu a. e. s. n. pentru care
loteria desfăcurăm la timp losurile și în Ro-
mânia, numerile următoare au eșit cu câștigu-
rile cele mai mari:

No. 53494	câștigând franci	34500
No. 7749	câștigând franci	156250
No. 74796	câștigând franci	10000
No. 42397	câștigând franci	75000
No. 2486	câștigând franci	62500
No. 56320	câștigând franci	50000
No. 42018	câștigând franci	37500
No. 80960	câștigând franci	3750
No. 29692	câștigând franci	31250
No. 73019	câștigând franci	31250
No. 39049	câștigând franci	25000
No. 59904	câștigând franci	25000
No. 25194	câștigând franci	18750
No. 30225	câștigând franci	18750
No. 41170	câștigând franci	18750
No. 83983	câștigând franci	18750

deosebit de aceste s'au mai tras:

20	Câștiguri fie-care de franci	12500
24	câștiguri fie-care de franci	6250
50	câștiguri fie-care de franci	5000
200	câștiguri fie-care de franci	3000
400	câștiguri fie-care de franci	1500
600	câștiguri fie-care de franci	625
706	câștiguri fie-care de franci	312 $\frac{1}{2}$

Împreună s'au tras 25700 de câștiguri cari
represintă suma de

7 milioane 550037 franci.

Ne bucurăm de a putea comunica că mai
multe dia premiuri cele mai mari au fost
câștigate în „România.”

Biurul principal de loteria
Jseenthal & Comp.

CASA DE BANCA
HAMBURG (Germania)

Seria a II-a
LOTERIA DE BANI GERMANA
IN SUMA DE

8,496,570 Marci

Acastă loterie de Stat e sancționată de gu-
vernul german la Hamburg la al 274^{lea} de
ori. Guvernul garantăci cu totă averea Statu-
lui pentru plata esactă a câștigurilor și con-
trolla guvernului nu priveșce numai pe emis-
siunea losurilor ci se întinde și asupra tuturilor
tragerilor, oferindu-se ast-fel publiculu asi-
guranța cea mai suficientă. Mai esistă încă
numai 87.000 de losuri originale, din care nu-
măr acuma 45600 trebușce să câștigue negre-
șit, după cum se constată din programa ofi-
cială atragerii.

Premiul principal care este de câștigat în
casul cel mai fericit se urca la Marci

375,000 sau Leinoi 500,000

special mai sunt de câștigat premiurile următoare:

	Marci	in Lei noi
1 premiū	250000	333333
1 »	125000	166666
1 »	80000	106666
1 »	60000	80000
1 »	50000	66666
2 premiuri	40000	53333
1 premiū	36000	45000
3 premiuri	30000	40000
1 premiū	25000	33333
5 premiuri	20000	26666
6 »	15000	2000
23 premiuri	10000	13333
3 »	8000	10666
2 »	6000	8000
31 »	5000	6666
73 »	4000	5333
200 »	2400	3200
400 »	1200	1600
619 »	500	666
etc.	etc.	

împreună 45,600 de premiuri. Tote 45,600 de
premiuri se trag acum în 6 secțiuni de trageri;
tragerile a diferitelor secțiuni se succed repede
și numai cu o mică intrerumpere, ast-fel în
cât tragerile tuturor secțiunilor și prin urmare
a întregii loterie — se termină în câte-va luni,
uă desisiune mai grabică, nu oferă nici una
din cele l'alte loterie de Stat europene.

Contra trimeterei sumei de

Lei noi 48 pentru un bilet întreg

» » 24 » jumetate bilet

subsemnatul biurul principal de loteria, in-
sărcinat cu desfacerea acestor bilete, espedi-
eză aceste bilete originale investite cu armările
Statului pentru viitoarele 2 secțiuni de trageri,
în tote pietele lumei După terminarea acestor
2 secțiuni de trageri, posesorii de bilete
primese de vreme bilete-nou pentru cele 4
secțiuni de trageri ce urmăză a se ține, în
cât, ca fiecare are ocașione d'a participa la
tote 6 secțiuni de trageri cu șansele lor de câș-
tig. Transmiterea costulu se pôte face în
monedă de hârtie ver unui alt Stat european d e.

În fiorini austriaci socotindu-se 2 L. n. fio-
rinul, în bilete de bancă francesă 4 L. n. fr.
precum și în polițe asupra Parisulu, Londra,
Marseille, Triest, Pesta, Viena și Odesa.

După fie-care trageri, purtătorii de losuri
primesc lista oficială a rezultatulu în care listă
tote numerile trase împreună cu câștigurile
lor respective sunt detaliate într'un mod foarte
esact.

Plata premiurilor se efectuă sub controla
guvernulu german la Hamburg.

Participarea publiculu român la Loteria ce
a avut loc în urmă, a fost așa de însemnată
în cât că subsemnatul biurul principal de lo-
teria și a dobândit actualminte corespondente
în tote pietele cele mai marișore din România
ca plata premiurilor să se facă la domiciliul
câștigătorilor.

Fiind că tragera conform hotăreri oficiale
a înaltulu guvern are loc la

10 și 11 Iuliu a. e. s. n.

rugăm a ni se transmite comanda de cât
de curând

Biurul principal de loterie
ISENTHAL & COMP.
Casa de Banca.

(Germania) Hamburg.

Corespondam românesce, franțuzesce, eng-
lezesce, italiensesce, spaniolesce, portugezesce
și grecesce.

Din România scrisorile sosesc la Hamburg
în 70 de ore.

Atragem atențiune asupra avisulu nostru
de adi intitulat «mare veste de Noroc» prin
care am publicat rezultatul tragerii a tragerii
principale din urmă, care era foarte avantajos
pentru România.

— Sariți Creștini de mă scăpați că mori! Vă rămâiți recunoscători.

— Ei bine această îți este recunoștința? dupe ce te-am scăpat vreî să mă omori? Așa suntem noi creștinii de Nordu.